

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
в присъствието на прокурора Ем. М. Р. АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА -
София В. Ст. С.
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20221000600064 по описа за 2022 година

С Присъда от 21.09.2021 год. Софийски градски съд, Наказателно отделение, 31-ви състав по НОХД №1017/2015г. е признал подсъдимия П. Д. Д. за невиновен в извършено престъпление по чл.354А, ал.1, изр.1, пр.4 и пр.5, алт.1 вр. чл.26, ал.1 НК. Със същата присъда е бил признат за невиновен и подсъдимия В. А. Е. в извършено престъпление по чл.354А, ал.1, изр.1, пр.4, алт.1 НК.

Така постановената присъда е протестирана с молба за отмяната ѝ и постановяване на нова, с която подсъдимите да бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения. Депозирано е и допълнение към протеста.

В хода на съдебните прения пред въззивната инстанция САП поддържа депозирания протест и допълнението към него.

Адв.С. и адв.С. молят да бъде оставен без уважение протеста и да бъде потвърдена първоинстанционната присъда.

Подсъдимите Е. и Д. в последната си дума молят също за потвърждаване на присъдата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразженията на страните и след като извърши цялостна служебна проверка на

обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което се състои в липса на мотиви и в тази връзка настоящата инстанция следва да упражни правомощията си визирани в чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 НПК.

Съответното съществено процесуално нарушение – липса на мотиви, не може да бъде санирано, но за сметка на това при новото разглеждане на процесното дело, допуснатите нарушения са отстраними.

Първоинстанционният съд не е изложил мотиви както по отношение на анализа на доказателствената съвкупност, така и по отношение на правните изводи.

Настоящият състав на САС вече е имал повод да коментира аналогични проблеми свързани със същите съществени процесуални нарушения, които по своята същност са от съществено значение.

Изискването за мотивиране на съдебните актове е конституционно установено в чл.121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение е важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6 ЕКПЧОС в този смисъл са Решенията *Salov v. Ukraine*, 65518/01, 6 септември 2005 г., *Boldea v. Romania*, 19997/02, 15 февруари 2007 г.

Практиката на ВКС е категорична, че недостатъчните, непълни и неясни мотиви на първоинстанционния съд пречат на второинстанционния да изпълни своята контролна функция като в този смисъл е и ППВС №1-53. В друго свое решение касационната инстанция сочи, че мотивите трябва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация – Решение №808-1933-III НО. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи което се отбелязва в Решение №92-1938-II НО и Решение №1135-1933-II НО. Съдебната практика неотклонно е приемала, че в мотивите на присъдата трябва да се излагат конкретно установените фактически обстоятелства и съответния им доказателствен анализ, а не общи фрази и твърдения, като в този смисъл е и Решение №226-32-I НО. Липсата на анализ на доказателствата в мотивите и подмяната му с декларации е съществено нарушение на процесуалния закон - Решение №30-91-II НО. Както сочи Върховният съд, не е налице преценка на доказателствата по делото, когато съдът само посочва поименно в мотивите на присъдата имената на разпитаните свидетели, без да обсъжда подробно и задълбочено показанията им и без да изложи съображения защо ги приема или отхвърля - Решение №18-86-II НО, което в случая е налице.

В потвърждение на цитираната съдебна практика е и нормативно залегналото в чл.305, ал.3 НПК законодателно решение, където е посочено какво следва да е съдържанието

на мотивите на съда.

В конкретния случай мотивите на първоинстанционният съд се състоят от 9 страници като първите две са становищата на страните, а от 3 до 8 съдът е описал възприетата от него фактическа обстановка. Последните страница и половина са анализ на доказателствата и коментара от правна страна.

Прави впечатление, че анализа на съвкупността реално представлява една страница, от която половината е изброяване на доказателствата и доказателствените средства, а следващите три кратки абзаца сочат това, че съдът е кредитирал така изброените доказателства, тъй като не се констатирали съществени противоречия, а експертизите били обективни и компетентни.

Настоящият въззивен състав следва да обърне внимание на първоинстанционния съд, че подобно мотивиране на доказателствената съвкупност по едно дело е абсолютно недопустимо, тъй като същото противоречие, дори и на най-занижените критерии възприети за аналитичен подход при обсъждане на едно дело по същество и събраните в него доказателства. В случая настоящата инстанция, като контролна такава, не може по никакъв начин да разбере какво е имал предвид съда като е стигнал до категоричния извод, че двамата подсъдими не са осъществили повдигнатите им обвинения. Съдът не си е направил труда по какъвто и да е начин да обсъди доказателствата нито поотделно, нито в тяхната съвкупност въпреки, че по делото са събрани значително количество за такъв вид престъпление.

На следващо място, при внимателен прочит на доказателствата по делото се установява, че при част от тях се наблюдават противоречия, които ако бяха изследвани и анилизирани по начина предвиден за това в НПК е можело евентуално да се достигне и до други изводи от фактическа и правна страна. В този смисъл лаконичният коментар, че нямало нужда да се коментират доказателствата по делото, тъй като са непротиворечиви не отговаря на съществуващата фактология.

Но дори и да се приеме тезата за непротиворечивостта, съдът отново е длъжен да анализира съответната доказателствена маса, като каже защо я кредитира. В процесния случай става въпрос за повдигнато обвинение срещу две лица, а материалите по делото съдържат не малък по обем доказателствен материал характеризиращ се с разнообразие и противоречивост поради което е недопустимо съответният съд да се отнесе към своето основно задължение свързано с изготвянето на мотиви към въпросната оправдателна присъда по този начин.

Не еднократно настоящият въззивен състав е отбелязвал, че доказателственият анализ не е напразно предвиден от законодателя, тъй като обсъждането на делото не трябва да се свежда до преразказ, изброяване на събраните доказателствени материали или до общата констатация за възприемане на всички доказателства. Смисълът на този законодателен подход е, че от всички налични доказателства следва да се разбере кое съответният съдебен състав приема за безспорно, кое не кредитира и съпоставяйки доказателствената маса какви

изводи прави, за да достигне до възприетата от него обективна истина. В мотивите на съдебния акт следва да се изброят изчерпателно всички онези доказателствени материали, които са оценени като процесуално допустими и относими и са използвани от съдебния състав при решаване на делото. Ако по делото е налице проблем с допустимостта и процесуалната годност на отделни доказателствени материали, съдът следва специално да отдели в мотивите си внимание на въпроса дали съществуват предпоставки за изключване от съвкупността на определени доказателства. Ако в доказателствените материали се наблюдават противоречия, те трябва да се фиксират и подробно да се анализират, като съдът ясно изрази съображенията си защо възприема за достоверни едни доказателства и отхвърля други, което в случая не е направено въпреки наличието на такива противоречия. В допълнение е важно да се подчертае, че липсата на съществени противоречия в доказателствените материали не означава, че съдът следва да се задоволи с общата констатация, че поради тази причина не се налага обсъждането им. При всички положения е наложително съдържанието на доказателствата по делото да бъде анализирано, дори и същият този анализ да доведе до извод, че доказателствените материали са еднопосочни, без значими противоречия по съставомерните факти. Съвкупното обсъждане на доказателствата означава обосновка, която отчита както смисъла и значението на всяко от тях поотделно, така и логическата връзка и взаимна обусловеност помежду им. Именно поради тази причина ВКС в своята практика приема, че съдилищата по същество могат да обсъждат доказателствата по делото както поотделно, така и общо съвкупно чрез съпоставянето на едни с други.

С оглед изложеното в конкретния случай съществуващите мотиви се приравняват на липса на мотиви.

От друга страна в процесния случай е налице липса на мотиви и от правна страна. И в тази част единственото, което си е позволила да направи решаващата инстанция е да цитира правната квалификация след което да констатира, че тъй като свидетелят Р. познавал подс.Д., тъй като живеели в съседни квартири и излизали по заведения, а свидетелят М. не познавал двамата подсъдими се приема, че не били събрани доказателства, които да подкрепят обвинението.

Подобен подход е напълно недопустим не само поради всичко посочено в настоящото решение, но и поради цялостното negliжиране не само на събраните доказателства по делото, но и влизащо в явно противоречие с показанията, дори и на единствено цитираните свидетели в първоинстанционното решение, което показва избирателен подход. Така например при св.Г. М. СГС сочи, че тъй като същият заявил, че не познавал подсъдимите, то следвало да се приеме, че обвинението не било доказвано, като е изпуснал да отбележи важния факт, че показанията на този свидетел са прочетени от досъдебното производство дадени в процедурата по чл.223 НПК, където той много подробно разказва събитията свързани със закупуването на наркотичното вещество. Същото се отнася и за Р.. Съдът по никакъв начин не е обсъдил и гласните доказателствени средства на С., Д., Р., Д. и други важни свидетели, които подробно описват обстоятелствата свързани със задържането на

подсъдимите, извършените процесуално-следствени действия, начина и мястото на откриване на наркотичните вещества и много други обстоятелства от съществено значение за съществуването на делото. По аналогичен начин и с подобен подход първоинстанционният съдебният състав се е отнесъл към всички останали доказателства, като за тях дори и не се споменава.

САС е принуден да коментира тези пропуски, въпреки тяхната базисна известност, поради обстоятелството, че в процесния случай се наблюдава цялостно пренебрегване на основополагащи принципи относно разглеждания проблем. В този смисъл следва да се отбележи и това, че както анализът на доказателствата е задължителен при изписването на мотивите от съда, същото се отнася и до правната страна, тъй като правната квалификация, която съдът извършва в мотивите на присъдата, включва отговор на следните въпроси: за авторството на деянието, дали извършеното от подсъдимия е престъпление и по кой текст от особената част на НК, като тук подробно следва да се разгледа наличието на отделните обективни и субективни признаци от законния състав на престъплението. Дали са налице основания за реализиране на наказателната отговорност - необходимо е да бъдат разгледани всички инкриминирани хипотези особено когато се касае за оправдателна присъда.

Не на последно място съдът не е отговорил и на множеството възражения на страните разпростиращи се в продължение на 21 страници, дадени в хода на съдебните прения, като тук липсват дори и общите - формални съображения, които преобладават в другите части на мотивите.

С оглед на изложеното, като извод следва да се отбележи, че присъдата представлява единство от диспозитив и мотиви. Липсата на една от тези две части от едното цяло съставлява порок на съдебния акт - Решение №940-92-І НО, Решение №770-91-ІНО. Именно поради тази причина законодателят в чл. 348, ал.3, т.2, пр.1 НПК е определил липсата на мотиви като съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, допускането на което винаги води до отмяна на присъдата или решението.

Всичко гореизложено установява наличието на съществено процесуално нарушение, което не може да бъде отстранено от настоящия въззивен състав, но при връщането на делото на решаващия съд неговото коригиране е в рамките на възможното.

По изложените съображения и на основание чл.335, ал.2 вр. чл.348, ал.3, т.2, пр.1 НПК, 8 състав на САС, НО,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда от 21.09.2021 год. на Софийски градски съд, Наказателно отделение, 31-ви състав по НОХД №1017/2015 година.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____